

ठवाणो :-

- 1 नमो कर्मणे
- 2 मित्रानु रूप धरायता
- 3 दोषः
- 4 पराजयः
- 5 नृपः
- 6 व्याधः
- 7 दुग्धी
- 8 मित्रता
- 9 प्राकम्भ
- 10 मन्त्रसा

11 (a) हेतुवर्षे इदंत.

(b) सदैव ।

12 शकार एवे आहुतने आर्य पुरुष अने सर्वस्व्यागदारी स्वाकीरुपे कुम्भे छे.

13 संव्यासी त्वाशपाजने आटला लोको ने शठ महेल मां प्रवेश करता शकवाची ना पाडे छे. संव्यासीओने, पांडितोने, प्रह्लादधारीओने, कर्मणे एवत्रोने, स्त्रीओने तथा कुत्याओने.

14 कुलाचार अटले हुणो आचार, हुणो परंपरा के रीति. रघुहुणो परंपरा हती अठेवचनी रहेवुं. पिता हलस्य नां केंक्या ना आपलो जे वचनो नी प्रति कुर्या श्री रामे शक्यत्याग करी ने शोधे वर्म नो वनवास स्वीकार्यो हुणे.

અર્થવા

- 14 પારદાને પાદો ફરિસો મેઘને કુસરો ચિત્રગ્રીવના ક્ષેત્રાદર
મુમકરાજ હિરણ્યકુની પાસે ગયા. ચિત્રગ્રીવના મિત્ર મુમકરાજે
પોતાના લીધુ દાંતો આ જ્યાં કુસરોનાં બંધક શાપાનાપ્ત્યા
શ્યા રીતે કુસરો બાળમાદર મુખત થયા.
- 15 જેઓ બળવાન શત્રુઓને આરીરીતે ઓળખતા હોય છે.
તેઓની શાસ્ત્રના આધારે જકી ક્ષાયેસી બુદ્ધિ વિચલિત
થતીનશ.
- 16 દીપ અંધકરમાં પ્રકાશ આપે છે. સાથે સદ્ગુણી પુત્ર દીવા
જેવો છે. તે પોતાના કુલમાં પ્રકાશ પાથરે છે. પોતાના કુલની
કીર્તિ વધારે છે. અને કુળને તારે છે.
- 17 દરિદ્રને દાન આપવું બ્રહ્મીયે.
બાલામાંજે અન્ન આપવું બ્રહ્મીયે.
- 18 (1) તોફાને વક્ષસ્તુ ક્ષમ્યે શોચતે, તદ્ અન્યક્ષમ્યે ન શોચતે
જુત્યનઃ જયં સંસારઃ વિચ્છિન્નચિઃ વર્તતે ।
(2) સમાનાચારયિચારણાં જનાનામપિ મેવાથ ।
(3) સમાજપિતૃકેષુ પુત્રેષુ કષ્ટિત મધુરં. કષ્ટિત લેવણં
કષ્ટિત વામ્હં શોચયેત્તે ।
(4) ક્ષમ્યેચિત્ કાલ્યં શોચતે ।
(5) ક્ષમ્યેચિત્ શકરઃ ક્ષમ્યેચિત્ વરઃ ક્ષમ્યેચિત્ વરુણઃ
ક્ષમ્યેચિત્ ત્વ હાસ્થસ્સઃ પ્રિયો મેવસિ । વિરુઠ્ઠાય ક્ષમ્યેચિત્
જનાય ભગિત્સરસોડીપિ શોચતે ક્ષમિ નાનાત્વં શુચીનાં
લેવશિયતં મેવસિ ।

19 जे सौनां मनने प्रसन्न कुमारी वाणी जोसपाचुं शक्य न होय तो सत्मावरुये जेगाभजाने, सत्मां हाठर रहीने खु भूगा रहेचुं हे नष्टमु जोसपुं अये प्रसक्त छे. अही महाराज मनु उत्तर आप्पे छे.

20 संव्यासी - साहुं भर्ण जलाव महाराज नी पासो क्या भागुछुं

त्यारपाण - शक्य नथा सवार महाराज ना संव्या -
उपासना समये तमे प्रवेश कुरी शक्यो रात्रेगही.
अथवा

20 आरुहत - शुं हुं जे जोसुछुं ते कसय छे ?

शर्षिलु - अमेमांशो संशय छे ?

शकार - भासिह आरुहत ! हुं सभये आप्पेले छुं. तो
अथाणे जे तमने थोव्य लगे ते कुरे. कुरी वार
हुं आपु नही कुरे.

21 राम नामना लेभना प्रिय सोधा भोरापुत्र, अंध्र जेवा
भुषवाणा, विशेष ज्ञान दासकनारा अने सर्व दम्बुर्दारी जो
मां प्रेष्ठ छे.

ते सत्यजा संक्षपवाणा (हरश्च) ना वृद्ध पिता ना
कहेवाहर वारे पोतानी पत्नि (सीता) साथे लार्ध
(लक्ष्मण) साथे वनमां प्रस्थान कुर्ये छे.

अथवा

२१ लृङो ह्रस्वोवाणं छे. जाणो इमणोवाणुं छे. स्त्री ञो डामजा वाजा छे.
पक्क सुगंधादार छे. प्रहोषडाण सुप्रब्रय छे. अणे हिवसो
शुभियामला छे. हे प्रिया ! वसंत ऋतुजां सद्यपु सोहामलु छे.

२२ नपभ्यां, परन्तु, एवं, एकलमम्

२३ चलं चितं चलं चितं चले जायितथोवने ।

चलाचलादिर्दे सर्वे कतिरेव हि जीयति ॥

अथवा

२३ आत्प्ररक्षणतन्त्राणां सुधरीक्षितकारिणाम् ।

आयदो नोपपद्यन्ते पुरुषाणां स्वदोषजाः ॥

२४ शयः (चोर) नगरम् अणच्छत् ।

(२) शत्रौ अन्धकारे सः चौर्येण च्यचारयत् ।

(३) भित्तौ स्थित्या चौरः प्रतिदिशं व्यक्तोक्तयत् ।

(४) कुम्भकुरस्य भ्रमणात् भातः सः तं सारमेयं प्राप्ति
स्नेहम् अदर्शयत् ।

२५ दामे दामे मार्ग इपाय दामे दामे गोहृत्तने दामे दामे पर्वत

शोलांगाय दामे दामे विद्या प्राप्तयाय अणे दामे दामे दाम इमापाय
आ पांशु जाजतो दामे दामे थाय.

उवापलासो जापरा, दारासो गंजार आ हृत्तेत अपकांतिवारीने

मालसे दामे दामे धैयपूर्वक कार्य इत्युक्तये तो सङ्कता प्राप्त थाय छे.

સમય

જ્યારે કોઈ સમય પસંદ થાય છે. ત્યારે મિત્ર શત્રુ
જની જાય છે. અને શત્રુ મિત્ર જની જાય છે. પરંપર
સ્વાર્થ જ બાળ્યાન છે.

સમય સાચા ને જાણ છે. જે સમય ને સાચા છે.
તે બધું જ કાર્ય કરી શકે છે.